

похлопа, взе единъ черъ въгленъ, подраска съ него яйцата и ги занесе въ полога на шарената кокошка.

Радка и Иванчо вървѣхъ слѣдъ майка си и гледахъ всичко, каквото правеше.

Мамо, защо похлопваше яйцата? попита Радка.

За да видѣш да ли не сѣ развалени, защото отъ разваленитѣ яйца не се излупватъ пилета. На такива развалени яйца казватъ *запъртъци*.

А какъ познавашъ кое яйце е запъртъкъ?

Отъ хлопанието, Радке: хлопа ли яйцето, то е запъртъкъ.

Ами защо надраска яйцата съ въглена? запита и Иванчо.

И то си има причина. Кокошитѣ яйца се излупватъ, когато кокошката ги мѣти три недѣли. Може нѣкоя кокошка да снесе яйца въ сѣщия пологъ, гдѣто насадихъ шарената кокошка. Щомъ видѣш такова яйце, ще го познаеш и ще го вземеш, защото кокошката като лѣжи на него по-малко врѣме, ще остане не излупено ще бѣде развалено.

Наближаваше да се изминѣтъ три недѣли. Радка и Иванчо захванахъ често да обикалѣтъ полога. Веднѣжъ заведохъ и малкия Костадинча. Каква радостъ! На страна изхвърлени нѣколко продупчени яйца, а подъ кокошката писукатъ пиленца.

Едно пиленце се показа подъ крилото на майка си. Радка го улови. „Пи пи, пи о, мъничкото пиленце, сладкото пиленце какиното пиленце! . . . “ си викаше Радка, като го милваше и едва допираше до устнитѣ си. А Иванчо и Костадинчо ще изсхвъркнатъ изъ кожата си отъ радостъ. . . .

Кокошката се раскрѣка, раскудкуда и щѣше да кльвне Радкиния прѣстъ.

Дѣцата се наскърбихъ отъ това и отидохъ да се оплачатъ на майка си.

Тя имъ расказа, че кокошката е направила това отъ обичъ къмъ пиленцатата си, защото се страхува да не ѝ ги вземѣтъ. Тя имъ каза още, че кокошката обича и се грижи за пиленцатата си, както майката и бащата за дѣцата си.

Послѣ това Радкина майка захлунила кокошката съ единъ голѣмъ кошъ и хвърлила подъ него просо. Тя каза на дѣцата си, че това ще трае нѣколко дена до като заякиятъ слабитѣ пиленца.